

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 2. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 14. oktober 2011
Tidspunkt: Kl. 10.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V) formand, Bjarne Laustsen (S), Jens Joel (S), Sofie Carsten Nielsen (RV), Holger K. Nielsen (SF), Nikolaj Villumsen (EL), Erling Bonnesen (V), Lykke Friis (V), Henrik Høegh (V), Jakob Ellemann-Jensen (V), Pia Adelsteen (DF) og Merete Riisager (LA)

Desuden deltog: Fødevareminister Mette Gjerskov

FO **Punkt 1. Rådsmøde nr. 3120 (landbrug og fiskeri) den 20.-21. oktober 2011**

Formanden ønskede den nye fødevareminister hjertelig velkommen i udvalget. Hun var ret sikker på, at man ville komme til at se en hel del til hinanden. Hun glædede sig til samarbejdet.

Fødevareministeren: Jeg vil sige tak til formanden. Jeg er helt sikker på, at vi får set en hel masse til hinanden. Jeg glæder mig til samarbejdet med Europaudvalget. Vi går jo en tid i møde, hvor vi kommer til at få mere at gøre, end vi plejer. Vi får en travl tid foran os med formandskabet, som vi skal varetage fra januar og frem til sommeren 2012.

Jeg vil som det første i dag sige, at jeg vil bestræbe mig på at have et meget tæt samarbejde med Europaudvalget, som jeg naturligvis også har lagt op til at have med Fødevareudvalget. Jeg håber på en god koordinering mellem Fødevareudvalget og Europaudvalget. Jeg ser i hvert fald frem til, at vi får et rigtigt godt samarbejde.

Jeg forelægger to sager til forhandlingsoplæg i Europaudvalget. Det drejer sig om punkt 1 om fiskerimulighederne i Østersøen for 2012 og punkt 5 om fødevarehjælp. De resterende punkter er til orientering, men jeg vil uddybe lidt i forhold til det udspil, der er kommet i onsdags til landbrugsreformen.

FO **1. Forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2012 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Østersøen**

- *Politisk enighed*

KOM (2011) 0562

Rådsmøde 3120 – bilag 1 (samlenotat side 4)

Fødevareministeren: Forslaget vedrører fastsættelse af fiskerimuligheder for fiskeriet i Østersøen for 2012. Forslaget er på rådsmødet med henblik på politisk enighed.

2. Europaudvalgsmøde 14/10-11

Kommissionen har fremsat sit forslag om kvoter på grundlag af den videnskabelige rådgivning fra ICES, forvaltningsplanen for torsk og politikerklæringen, som Kommissionen fremlagde på rådsmødet i juni.

For torsk følger Kommissionen den flerårige plan. Det betyder en forøgelse af torsk kvoten på 15 pct. i den østlige del af Østersøen og en forøgelse på 13 pct. i den vestlige del. Kommissionen foreslår et uændret antal havdage for både østlige og vestlige Østersø.

For rødspætte lægges der op til en reduktion på 25 pct., og for laks lægges der op til en reduktion på hele 79 pct. Den vil jeg komme tilbage til lidt senere. For de resterende bestande vil jeg henvise til tabellen i samlenotatet.

Fra dansk side støtter vi overordnet set Kommissionens forslag. Jeg er helt enig i at følge forvaltningsplanen for torsk i forhold til at fastsætte kvoterne for torsk.

Jeg mener også, at forvaltningsplanens regler for beregning af antallet af havdage burde føre til en forøgelse af havdagene. Kommissionen fastholder et uændret antal havdage, men vi er i dialog med Kommissionen om det. Samtidig bør der være mulighed for at omfordele havdage på nationalt niveau. Hensigten er at løse et problem særligt for nogle mindre fartøjer i den vestlige Østersø, som ikke har tilstrækkeligt med havdage til at fiske deres kvote.

På mødet i Rådet i december 2010 blev der fundet en løsning for usorterede bifangster i småmasket fiskeri i Nordsøen, så der kan ske en begrænset afskrivning af bifangsten på målarten. Vi vil arbejde for en tilsvarende løsning i Østersøen, så bifangster af sild og torsk i brislingefiskeriet fortsat kan afskrives på brislingefiskeriet.

For rødspætte mener jeg, at kvoten skal baseres på den videnskabelige rådgivning. Bestanden er i fremgang, og den nuværende kvote er derfor bæredygtig.

Med hensyn til laks er det urimeligt, at alle medlemsstater gennem kraftig kvotereduktion skal straffes for urapporterede fangster, som primært kan tilskrives en enkelt medlemsstat. De problemer, der er med urapporterede fangster, skal løses gennem en effektiv kontrolindsats – på samme måde som man bestræbte sig på at gøre det for nogle år siden med torsk.

Endelig mener vi, at der skal være mulighed for videreførelse af projekter med fuldt dokumenteret fiskeri i Østersøen.

Jeg er sikker på, at det vil blive vanskelige forhandlinger, men jeg regner med, at vi vil kunne nå et kompromis her i oktober måned.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går derfor ud på, at man fra dansk side tilslutter sig forslaget eller et kompromisforslag, der kan opnås enighed om, idet vi vil arbejde for:

1. At projekter med fuld dokumenteret fiskeri videreføres.
2. At kvoterne for 2012 fastsættes på grundlag af forvaltningsplanen for torsk, den videnskabelige rådgivning og gradvis opnåelse af MSY.
3. At havdagene for fiskeri efter torsk fastsættes i overensstemmelse med forvaltningsplanen for torsk, i kombination med at der arbejdes for en løsning for de mindre fartøjer i form af muligheden for en national omfordeling af havdage.

2. Europaudvalgsmøde 14/10-11

4. At der implementeres en løsning for afskrivning af usorterede bifangster i industrifiskeriet i Østersøen, der muliggør en begrænset afskrivning af bifangster på målartern.
5. At TAC'en for rødspætte baseres på den fremlagte videnskabelige rådgivning.
6. At fiskeriet efter laks baseres på en bæredygtig udnyttelse af bestanden, og at det urapporterede fiskeri adresseres i kontrolsammenhæng.

Pia Adelsteen syntes, det var en stor reduktion, der var foreslået på kvoten for laks, hele 79 pct., hvilket primært skyldtes urapporterede fangster fra én medlemsstat. Hun spurgte, hvor et muligt kompromis ville ligge.

Erling Bonnesen var tilhænger af fødevareministerens linje. Med hensyn til laks ville han opfordre fødevareministeren til at tage fat i det pågældende land, så det levede op til sine forpligtelser.

Merete Riisager syntes ikke, det var rimeligt, at fordi et land som f.eks. Polen konsekvent vælger at overtræde de fastsatte kvoter, skal kvoterne for andre sættes ned. Derfor ville hun have fødevareministeren til at undersøge, hvordan vi kan sikre kontrollen med sådanne lande.

Bjarne Laustsen indledte med at sige, at det er helt evident, at såvel ministrene som ordførerne har fået nye roller – undtagen Pia Adelsteen, som fortsat er lidt kritisk – så det gælder om at indtage de rigtige positioner. Han ville støtte fødevareministerens fornuftige synspunkter. Hans bemærkninger ville være af mere principiel karakter.

Med hensyn til fiskeriet har det altid været et socialdemokratisk synspunkt, at kollektiv afstraffelse er noget skidt. Når vi har en fælles fiskeripolitik, må man være i stand til at kontrollere den. Hvis det er Polen, der er problemet, må man sætte ind over for den medlemsstat. Vi må have et kontrolapparat, der sikrer, at fiskeriet i alle lande blive kontrolleret på samme måde. Bjarne Laustsen gjorde opmærksom på, at fiskene godt kan blive landet et andet sted end dér, hvor de er blevet fisket. Derfor er det meget vigtigt, at den landingskontrol, der eksisterer – også i Polen – er effektiv.

Nikolaj Villumsen opfordrede regeringen til at arbejde meget for at få den nødvendige kontrol med overfiskeriet af laks i Østersøen fra polsk side, og at man ikke går på kompromis, idet han pegede på, at de videnskabelige rapporter viser, at der er et kæmpe problem.

Jens Joel syntes, det var hårdt, at man satte en meget lav kvote, fordi et enkelt land har overfisket, og syntes, det var fornuftigt, at man vil øge kontrolforanstaltningerne. Vi må anlægge et forsigtighedssynspunkt og over et par år få en bæredygtig kvote.

Fødevareministeren påpegede, at vi står i et dilemma, som man har gjort i Folketinget ved tidligere lejligheder. På den ene side må vi konstatere, at bestanden er truet af overfiskeri. På den anden side kan man spørge, hvorfor det skal gå ud over alle de lovlidige fiskere. Det drejer sig om at finde den rigtige balance. Fødevareministeren mente ikke, den rigtige balance er en reduktion med 79 pct. Det

2. Europaudvalgsmøde 14/10-11

drejer sig først og fremmest om at få gjort noget ved kontrollen. Det har vi heldigvis positive erfaringer med, da det drejede sig om torsk. Fødevareministeren regnede med, at man kunne komme igennem hermed, således at man måske kunne nå ned på en reduktion på 15 pct. Vi må så acceptere, at det tager lidt længere tid at nå det mål, vi har fastsat. Hun ville holde fast heri, idet det er helt uacceptabelt, at vi skal sige til fiskerne: "Fordi nogle andre snyder og bedrager, er det jer, der må betale."

Pia Adelsteen var glad for fødevareministerens svar.

Fødevareministeren takkede for opbakningen. Vi vil prøve at løse problemet med laks.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet intet parti havde ytret sig imod det.

2. Konsultationer mellem EU og Norge om fiskerimuligheder for 2012

- Udveksling af synspunkter

Rådsmøde 3120 – bilag 1 (samlenotat side 10)

Fødevareministeren: Rådet skal drøfte de forestående forhandlinger med Norge om en ny fiskeriaftale for 2012. Fiskeriaftalen er af stor betydning for de danske fiskere. I forhandlingerne med Norge støtter jeg fastsættelse af kvoterne for 2012 på grundlag af den videnskabelige rådgivning og fastlagte forvaltningsplaner.

Derudover er det også vigtigt, at vi fortsat presser på for at reducere udsmidet af torsk i Nordsøen og Skagerrak. Derfor vil jeg arbejde for, at der også i 2012 afsættes en kvotepræmie for torsk. Kvoten skal kunne tildeles de fiskere, der påtager sig at fiske under en ordning, hvor alle fangster skal afskrives på kvoten under fuld dokumentation.

Derudover skal der igangsættes forhandlinger mellem EU og Norge om en fornyelse af den såkaldte Skagerrakaftale. Aftalen vedrører Danmark, Sverige og Norge. Vi arbejder for et uændret adgangsregime i forhold til den oprindelige aftale fra 1966. Som en del af den nye aftale er de tre lande enige om at arbejde for et forbud mod udsmid i Skagerrak senest den 1. januar 2013 – altså om godt et år.

2. Europaudvalgsmøde 14/10-11

3. (Evt.) Forberedelse af årsmøde i Den Internationale Kommission for bevarelse af tunfiske-bestanden i Atlanterhavet (ICCAT) i Istanbul den 9. -19. november 2011

- *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3120 – bilag 1 (samlenotat side 14)

Fødevareministeren: På det kommende årsmøde i ICCAT – det er Den Internationale Tunkommission – i november 2011 skal der blandt andet træffes beslutning om en forvaltningsplan for sværdfisk i Middelhavet. Fra dansk side støtter vi generelt bestræbelserne på at fremme et mere bæredygtigt fiskeri efter tun og sværdfisk.

4. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik

- (i) **Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte til landbrugere (forordningen om direkte støtte), og KOM (2011) 0625**

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår anvendelse af overgangsforanstaltninger i forbindelse med året 2013

- *Præsentation ved Kommissionen og udveksling af synspunkter*
KOM (2011) 0630
Rådsmøde 3120 – bilag 1 (samlenotat side 17)
EUU alm. del (11) – bilag 30 (henvendelse af 13/10-11 fra Concord Danmark)

- (ii) **Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningsforordningen), KOM (2011) 0626**

Forslag til Rådets forordning om foranstaltninger til fastsættelse af støtte og restitutioner i forbindelse med den fælles markedsordning for landbrugsprodukter, og KOM (2011) 0629

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningsforordningen) for så vidt angår reglerne i forbindelse med enkeltbetalingsordningen og støtten til vinavlere

- *Præsentation ved Kommissionen og udveksling af synspunkter*

KOM (2011) 0631

Rådsmøde 3120 – bilag 1 (samlenotat side 22)

EUU alm. del (11) – bilag 30 (henvendelse af 13/10-11 fra
Concord Danmark)

(iii) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (forordning om udvikling af landdistrikterne)

- *Præsentation ved Kommissionen og udveksling af synspunkter*

KOM (2011) 0627

Rådsmøde 3120 – bilag 1 (samlenotat side 25)

EUU alm. del (11) – bilag 30 (henvendelse af 13/10-11 fra
Concord Danmark)

(iv) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik (den horisontale forordning)

- *Præsentation ved Kommissionen og udveksling af synspunkter*

KOM (2011) 0628

Rådsmøde 3120 – bilag 1 (samlenotat side 29)

EUU alm. del (11) – bilag 30 (henvendelse af 13/10-11 fra
Concord Danmark)

Fødevarerministeren: Denne sag vil jeg bruge lidt mere tid på, for den er jo superaktuel lige nu.

Vi regner med, at Kommissionen på rådsmødet vil præsentere forslagene til reform af den fælles landbrugspolitik. Jeg vil koncentrere mig om de 4 overordnede forslag.

Forslaget om direkte støtte indeholder en række vanskelige emner. Forslaget lægger op til en vis omfordeling af den direkte støtte mellem medlemsstaterne og en udjævning af den direkte støtte inden for medlemsstaterne på regionalt eller nationalt niveau.

Derudover foreslås en grønning af den direkte støtte, hvor 30 pct. af den direkte støtte udbetales på betingelse af 3 grønne krav vedrørende permanent græs, miljøfokusområder og afgrødediversificering. Økologiske landbrug vil automatisk opfylde disse krav.

Der indføres endvidere obligatoriske ordninger for små landbrug og for yngre landbrugere. Derudover får medlemsstaterne mulighed for at yde en ekstra direkte støtte til områder med naturlige handicaps.

Der bliver fortsat mulighed for at yde koblet støtte til en række sektorer, og det ser ud til at blive i større omfang end i dag. Kommissionen fjerner derimod muligheden for at yde miljøstøtte under den såkaldte artikel 68.

2. Europaudvalgs møde 14/10-11

Der vil også blive fastlagt stigende støtteloftet – det er det, vi kalder capping – for basisdelen på 70 pct. af den direkte støtte. Disse midler overføres til landdistriktspolitikken i søjle II.

Endelig giver Kommissionen mulighed for at overføre op til 10 pct. af direkte støtte i søjle I til landdistriktspolitikken i søjle II. Den fleksibilitet er efter min mening helt afgørende, og det skal gøres så enkelt og fleksibelt som muligt.

I forslaget om markedsordningen er der mindre tilpasninger. Det væsentligste er, at sukkerkvoterne foreslås ophævet allerede fra 2015. Derudover foreslås en særlig krisefond til landbruget på ½ mia. euro, der er placeret som en reserve uden for landbrugsbudgettet.

Forslaget om landdistriktspolitikken ophæver den nuværende fordeling af budgettet på akser. Derimod skal der i de enkelte medlemsstater fastlægges en fælles strategi, hvor der bliver fastlagt overordnede mål for anvendelse af midlerne fra landdistriktsprogrammet og de øvrige EU-fonde. Derudover opstilles der prioriteter, der skal indgå i de nationale landdistriktsprogrammer. 25 pct. af landdistriktsmidlerne skal fortsat afsættes til at håndtere klimaforandringer gennem støtte til miljø- og klimavenligt landbrug.

Fra dansk side har vi også stor fokus på at forbedre mulighederne for at støtte innovation. Der er generelt brug for, at vi får gode instrumenter til at håndtere udfordringer på miljø, klima og natur. Kommissionen foreslår, at EU's medfinansieringssats generelt bliver 50 pct. og ikke som nu 75 pct. på udfordringer som miljø og klima.

Derudover er det også vigtigt, at det gøres lettere at yde engangsbetalinger til miljøtiltag ved for eksempel tinglyste og dermed permanente forpligtigelser. Her kan der også ske forbedringer.

Endelig er der forslaget om finansiering af landbrugspolitikken, der indeholder en række meget tekniske bestemmelser om udbetaling af støtte. Som noget nyt indeholder dette forslag også bestemmelserne om krydsoverensstemmelse og god landbrugs- og miljømæssig stand – altså GLM. Der sker en række tilpasninger, som vi skal have set nærmere på.

Helt overordnet vil vi fra dansk side arbejde for at reducere landbrugsstøtten i EU på en måde, der gavner forskning, innovation og markedsadgangen for udviklingslandene, forbedrer miljøet og modvirker klimaforandringer.

Derfor vil vi også arbejde for, at der bliver bedre mulighed for, at medlemsstaterne kan vælge at bruge en større del af landbrugsstøtten til formål som natur, miljø, økologi og klimatilpasning – altså det grønne.

Endelig er det også vigtigt at understrege, at de egentlige budgetspørgsmål skal drøftes i forbindelse med forhandlingerne om EU's flerårige finansielle ramme.

Men der er tale om en første præsentation, og vi har netop fået Kommissionens forslag i forgårs. Så det er en sag, som vi vender tilbage til mange gange. Der er også stadig væk mange spørgsmål, som vi skal have afklaret. Jeg vil sige, at der ligger en lang forhandlingsproces foran os. Der er ikke nogen, der forventer, at der bliver truffet en endelig beslutning før henne i anden halvdel af 2013, så vi får lejlighed til at diskutere det her rigtigt mange gange.

Pia Adelsteen hæftede sig ved, at det i forbindelse med udgiftsloftet blev muligt at trække lønsummen fra. Hun ville gerne vide, hvordan man definerede denne, idet en selvstændig landmand jo ikke udsteder lønsedler til sig selv.

Hun spurgte, hvad der ligger i, at man kan trække "grønne tiltag" fra, når man beregner loftet, og spurgte, om vi i den forbindelse kunne bruge de danske randzoner.

Erling Bonnesen sagde, at han var med på at gå konstruktivt ind i drøftelserne af den kommende landbrugspolitik. Med hensyn til capping havde han den tilgang, at landmændene skal stilles mere lige, hvorfor det undrede ham, at der står i samlenotatet, at fordi man har fået større, mere effektive brug, hvad vi typisk har i Danmark, skal man stilles bagerst i køen og have støtten reduceret. Det syntes han virkede ulogisk. Det ville han opfordre fødevareministeren til at bruge megen tid på i de kommende forhandlinger.

Henrik Høegh mente ikke, de reduktionsprocenter, der var lagt op til nu, var helt urealistiske, men påpegede, at man er nødt til at finde et nyt niveau. Der er meget stor forskel på en græssteppe i Sydspanien, hvor der går én kreatur, og et almindeligt drevet dansk landbrugsareal. Det var ikke fair, hvis de skulle have samme præmie.

Forslaget vedrørende grønning ser bureaukratisk ud, og sædskiftekravene er en papirtiger. Han mente ikke, kravene vedrørende miljøfokusarealer skulle opfyldes af den enkelte landmand, men på landeniveau eller regionsniveau, idet det nogle steder vil være oplagt med en 14 pct. reduktion, mens det andre steder vil være spild af god landbrugsjord at reducere.

I det papir, Europaudvalget har fået, står der, at Kommissionen skal have mulighed for at overføre 5 pct. af den direkte støtte til landdistriktspolitikken i søjle II, men fødevareministeren talte om 10 pct. Henrik Høegh spurgte, om der i disse tilfælde bliver tale om en national medfinansiering på 50 pct.

Merete Riisager mente, det var nødvendigt med grundige drøftelser af konsekvenserne for Danmark af omlægningen af den fælles landbrugspolitik, hvor alle Folketingets relevante udvalg inddrages. I lyset af dansk landbrugs i forvejen ret pressede situation kunne det være oplagt for den lovede landbrugskommission at kigge nærmere på landbrugspolitikken, da det er vigtigt, at dansk landbrug konkurrencemæssigt ikke kommer til at stå svagere end vore europæiske naboer.

Det bekymrede hende, at regeringen lægger op til, at landbrugsstøtten bør flyttes over på naturindsats. Hun rejste det spørgsmål, hvorfor man ikke bare sender de tiloversblevne dele af landbrugsstøtten tilbage til medlemsstaterne, så de selv kan bruge den, som de vil, f.eks. til at lette afgifter eller skatter på landruget.

Bjarne Laustsen gjorde opmærksom på, at alle Folketingets partier er enige om, at, at landbrugsstøtten bør afskaffes, men det er meget, meget svært at komme igennem hermed. I forhold til det udspil, Kommissionen kom med forleden dag, hvor der er nogle lande, der skal have noget mere, så kunne han sagtens forstå argumentet for det, men hvis man giver dem noget mere, er det et problem, at det bliver sværere at tage det fra dem igen.

Fra dansk side skal vi støtte omlægningen til "grønning".

Sofie Carsten Nielsen gav fødevareministeren ret i, at reformen af landbrugspolitikken bliver en rigtig lang proces. Kommissionen har spillet ud med et relativt ambitiøst forslag, men jo længere processen bliver, jo mere risikerer dette at blive udvandet. Hun håbede, vi fra dansk side ville støtte Kommissionen i at holde fast i ambitionerne.

Nikolaj Villumsen erklærede sig enig med Bjarne Laustsen i, at vi skal af med landbrugsstøtten, men vi ved, at det bliver svært, og på vejen mod målet er det afgørende, at vi ikke får en landbrugspolitik, der skader ulandene. Her tænkte han specielt på eksportstøtte til sukker og mælkeprodukter, som ødelægger produktionen heraf i ulandene. Han ønskede også klimamålsætninger indbygget i landbrugspolitikken.

Jens Joel var glad for, at det først og fremmest handler om at reducere mængden af landbrugsvarer, og at det dernæst drejer sig om at få en større del af midlerne brugt til miljø- og klimaformål.

Han tilføjede, at han bestemt ikke støttede Liberal Alliances forslag om at sende pengene tilbage til medlemsstaterne, så de kunne gå til skattelettelser.

Jens Joel pegede på, at vi har et meget intenst landbrug i store dele af EU, som bruger mange naturressourcer. Derfor er det selvfølgelig også afgørende vigtigt, at nogle af landbrugsstøttemidlerne blive brugt til at beskytte den natur, som vi er afhængige af.

Fødevareministeren syntes, det var godt, at der allerede på nuværende tidspunkt var kommet så mange gode bemærkninger om landbrugsreformen. Hun havde allerede nu bedt ministeriet om at iværksætte en teknisk gennemgang, hvor man kunne forklare det udspil, der ligger nu. Lige så snart vi har overstået det kommende rådsmøde og har fået de første meldinger fra de andre lande, ville hun indkalde til en sådan teknisk gennemgang. Vi taler jo om et forhandlingsudspil, som skal forhandles over de kommende par år, og det er vigtigt, at det bliver diskuteret på basis af faglighed.

I Danmark er vi fuldstændig enige om, at vi skal afskaffe landbrugsstøtten – men ikke ensidigt i Danmark, i hele Europa. I mellemtiden handler det om, at vi bruger den landbrugsstøtte, der er, klogt. Vi skal ikke sætte os hen i et hjørne og sige, at vi ikke bryder os om landbrugsstøtte, så derfor er vi ikke til at tale med.

Regeringen støtter en grønning.

Med hensyn til capping – altså et loft over, hvor meget der må udbetales i landbrugsstøtte – er der nogle elementer i forslaget vedrørende lønninger, vi er ved at kigge på teknikken i det, sagde fødevareministeren til Pia Adelsteen. Hvis en stor familie ansætter samtlige familiemedlemmer og udbetaler store lønninger, skal de vel ikke kunne trække det hele fra.

Henrik Høegh kom med en meget klog betragtning. Det kan godt være, det ikke er vedrørende omfordeling mellem landene, vi skal tale med den allerstørste kraft, men vi skal hjælpe dansk landbrug til grøn omstilling og sørge for, at Danmark fortsat er et landbrugsland.

2. Europaudvalgsmøde 14/10-11

Fra samlenotatet blev skrevet til i dag er de 5 pct. sat op til 10 pct. Det, der ligger nu, kræver medfinansiering.

I anledning af Merete Riisagers idé om at sende den overskydende landbrugsstøtte tilbage til landene gjorde fødevareministeren opmærksom på, at der ikke er noget overskydende landbrugsstøtte.

Nikolaj Villumsen siger, at vi ikke skal skade andre lande. Det ville fødevareministeren naturligvis skrive sig bag øret.

Pia Adelsteen var godt klar over, at når det drejer sig om lønninger i forbindelse med capping, er der tale om teknik, men hendes problem går lidt i den anden retning, nemlig vedrørende den selvstændig landmand, som jo ikke skriver lønsedler til sig selv. Hun ville glæde sig til den tekniske gennemgang.

Merete Riisager præciserede Liberal Alliances holdning til en omlægning af landbrugsstøtten. Hun var helt klar over, at vi ikke fra dansk side kunne diktere, at vi skal tilbageføre midler, men derfor kan man godt have en holdning til, hvad der ville være det bedste at gøre. Hun mente, medlemslandene var fuldt ud i stand til at anvende pengene lige præcis dér, hvor det gjorde mest gavn. Hun mente ikke, man kunne sige generelt, at en geninvestering i naturen i forholdet 1:1 kunne modvirke den påvirkning, som landbruget har.

Nikolaj Villumsen sagde, at hvis vi får noget tilbage fra landbrugsstøtten, skal det klart bruges på dagpenge og ikke på at redde de borgerlige, der har indført fedtafgifter. Det må de selv ligge og rode med.

Fødevareministeren sagde i anledning af Mette Riisagers bemærkninger, at selvfølgelig skal medlemsstaterne selv være i stand til at træffe en hel masse beslutninger, men vi tror på, at en omlægning af landbrugspolitikken i mere grøn retning vil være god økonomi på længere sigt og fremme vækst og beskæftigelse og eksport. Det gælder om at bruge pengene rigtigt.

FO 5. (Evt.) Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik og forordning (EF) nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen), for så vidt angår uddeling af fødevarer til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet

Politisk drøftelse

KOM (2008) 0563, KOM (2010) 0486, KOM (2010) 0799 og KOM (2011) 0634

Rådsmøde 3120 – bilag 1 (samlenotat side 33)

KOM (2008) 0563 – bilag 1 (grundnotat af 20/10-08)

KOM (2010) 0799 – bilag 1 (nærhedsudtalelse af 7/3-11)

Rådsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 8 (behandlet i Statsministeriet pga. valget 19/9-11)

EUU alm. del (10) – bilag 38 (senest behandlet i EUU 24/9-10)

EUU alm. del (08) – bilag 109 (behandlet i EUU 14/11-08)

EUU alm. del (072) – bilag 464 (behandlet i EUU 26/9-08)

Fødevarerministeren: Forslaget om fødevarerhjælp til socialt udsatte blev oprindeligt fremsat i efteråret 2008. I september 2010 fremsatte Kommissionen et revideret forslag, og der er netop fremlagt endnu et revideret forslag, som kan betragtes som et kompromisforslag.

Kommissionen har i sit forslag til EU's finansielle ramme for 2014-2020 foreslået, at finansieringen af fødevarerhjælpsprogrammet skal flyttes fra landbrugsbudgettet til socialfonden fra 2014.

I den seneste udgave af forslaget om fødevarerhjælp indfører Kommissionen en dobbelt hjemmel, så forslaget nu har hjemmel i både landbrugspolitikken og strukturfondspolitikken.

En anden ændring i forslaget er, at der ikke længere indgår national medfinansiering. Ordningen vil dermed være 100 pct. EU-finansieret, som den også er nu.

Det fastholdes i forslaget, at der kan ske direkte markedsopkøb i det tilfælde, hvor der ikke er produkter på interventionslagrene.

Forhandlingssituation er den, at der har været et blokerende mindretal mod forslaget siden 2008, og det blev senest bekræftet på rådsmødet i sidste måned.

En lang række medlemsstater tillægger fødevarerhjælpsprogrammet stor politisk og symbolsk betydning og presser hårdt på for at finde en løsning. Blandt andet blev forslaget rejst under eventuelt på socialministrenes rådsmøde den 3. oktober 2011.

Fra dansk side er vi som udgangspunkt imod forslaget, da det i princippet er en uheldig sammenblanding af indirekte landbrugsstøtte og socialpolitik. Endvidere er det også vigtigt, at forslaget ikke foregriber forhandlingerne om EU's flerårige finansielle ramme.

2. Europaudvalgsmøde 14/10-11

Som det ser ud nu, er der fortsat et blokerende mindretal imod forslaget bestående af Tyskland, Storbritannien, Nederlandene, Tjekkiet og Sverige. Danmarks stemmer er ikke afgørende for det blokerende mindretal, men jeg synes, at vi som udgangspunkt skal holde sammen med de fem andre medlemsstater.

Samtidig vil jeg dog sige, at hvis sagen ender med at volde store problemer for Danmark som kommende formandskabsland, vil vi i sidste ende ikke modsætte os en vedtagelse.

Jeg skal i den sammenhæng understrege, at der er tale om et midlertidigt kompromisforslag, som er begrænset til årene 2012-2013.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går derfor ud på, at man fra dansk side som udgangspunkt ikke støtter forslaget, da opkøb af fødevarer vil være en indirekte landbrugsstøtte, og at ordningen reelt må opfattes som en socialpolitisk foranstaltning, idet man i sidste ende ikke isoleret set vil modsætte sig en vedtagelse af forslaget.

Pia Adelsteen var enig med fødevareministeren i, at man ikke skal blande landbrugspolitikken og socialpolitikken sammen. Hun forstod ikke, at Kommissionens forslag tog udgangspunkt i artikel 43, stk. 2, mens Rådets juridiske tjeneste anfører, at hjemmelen også bør være artikel 352, som kræver enstemmighed i Rådet. Fødevareministeren siger, at der er et blokerende mindretal, men samtidig siger hun, at hvis det giver problemer i forhold til at Danmark skal overtage formandskabet, så vil vi gå med til forslaget. Sådan noget irriterede hende grænseløst. Enten har man en holdning, eller også har man det ikke.

Eva Kjer Hansen var enig med regeringen i, at der sker en uheldig sammenblanding af socialpolitikken og landbrugspolitikken, og at det kan foregribe diskussionen om de finansielle rammer, hvis man giver fødevarerhjælp til de dårligst stillede. Derfor var hun forbavset over, at fødevareministeren derpå sagde, at hvis der skulle opstå en situation under formandskabet, hvor det ville være klogt at gøre noget andet, ville vi ikke stille os hindrende i vejen. Der foregår et stort lobbyarbejde, bl.a. fra fransk side, for at få skabt en splittelse i det blokerende mindretal. Eva Kjer Hansen syntes, det ville være dybt problematisk, hvis det var regeringens generelle holdning, at vi på grund af formandskabet lige pludselig skulle gå på kompromis med vores hidtidige holdninger.

Merete Riisager støttede, at Danmark var med i det blokerende mindretal, som går ind for at skille socialpolitikken og landbrugspolitikken ad. Hun var også kritisk over for den dobbelttydighed, der findes i Europa-Parlamentets udtalelse fra 26. marts 2009, hvor man siger, at markedsopkøb skal ske på en konkurrenceorienteret måde, men samtidig siger, at man kun ønsker at opkøbe produkter med oprindelse i EU.

Sofie Carsten Nielsen glædede sig over, at fødevareministeren fik sagt meget tydeligt, at vi ikke skal blande landbrugsstøtten og socialpolitikken sammen. Det opfattede hun sådan, at vi vil indgå i det blokerende mindretal, såfremt det stadig findes, og at et kompromis kun indgås, hvis der ikke længere er et blokerende mindretal. I øvrigt mente hun, at sådanne formuleringer også fandtes under det

danske formandskab i 2002, da der var en borgerlig regering. Hun gjorde opmærksom på, at ifølge den nye tekst fra Kommissionen vil denne støtte under alle omstændigheder overgå til socialfonden fra 2014.

Nikolaj Villumsen opfordrede regeringen til at stå fast på sin modstand mod at blande landbrugspolitikken og socialpolitikken. Han mente, vi under det danske EU-formandskab måtte have som målsætning at skabe et bedre Europa, ikke bare være nogle gode værter. Vi må sige fra over for en dårlig politik.

Jens Joel konstaterede, at alle ordførerne var imod at blande socialpolitik og landbrugspolitik sammen, ligesom regeringen var det. Men hvis det blokerende mindretal forsvinder, og man skal indgå en aftale, hvor der er en kattelem, så er det fuldstændig afgørende, at det bliver en midlertidig ordning. I så fald ville han være tryk ved forhandlingsoplægget.

Fødevareministeren henviste til, at hun allerede havde haft en grundig drøftelse med ordførerne om denne sag. Hun havde faktisk oplevet en lydhørhed over for hendes linje i den situation, vi står i. Det står helt klokkeklart, at vi i det danske Folketing ikke bryder os om, at man bruger landbrugsstøtten til sociale formål. På den anden side står vi også over for enorme forhandlinger i Bruxelles, som kan have helt afgørende betydning for dansk landbrugs fremtid. Under det danske formandskab har vi to kæmpestore blokke, nemlig landbrugsreformen og fiskeri-reformen. Derfor må vi vælge vore kampe med omhu. Som ny minister ville hun som noget af det første allerhelst hejse flaget og stå fast på samtlige principper. Det mente hun også, vi gjorde. Men hun ville også gerne have den mulighed, hvis vi står isoleret i sidste øjeblik, at vi ikke skal tabe en masse goodwill på en sag, som har stor politisk betydning, men i praksis ikke har afgørende betydning. Derfor ville hun gerne have en lillebitte smule råderum. Det mente hun ville være klogt. Engang imellem er vi nødt til at finde nogle runde løsninger. Fødevareministeren troede, vi kunne få en masse indflydelse i det kommende stykke tid, og det skal vi vide at udnytte klogt.

Med hensyn til det juridiske spørgsmål, Pia Adelsteen rejste, ville vi få Rådets juridiske tjeneste til at se på det. Det er nu et nyt forslag, der er fremsat, og Kommissionen har foreslået et grundlag, som kræver kvalificeret flertal.

Pia Adelsteen kunne stadig ikke forstå, hvorfor Kommissionen kunne stille et forslag ud fra en artikel, som den juridiske tjeneste ikke mente var den rigtige. Hun var ikke enig med fødevareministeren i, at vil skal gå med til et kompromis ud fra den betragtning, at vi skal vælge vore kampe med omhu. Vi skal være klokkeklare i mødet og sige, at de to politikker ikke må blandes sammen. Vi skal bakke op om de andre lande, uanset om vi skal have formandskabet eller ej. Hvis forhandlingsoplægget går ud på, at vi skal give køb på dette punkt, kunne hun ikke støtte det.

Eva Kjer Hansen spurgte, hvornår den kattelem, som fødevareministeren gerne vil have, i givet faldt tænkes taget i anvendelse. Er det kun i den situation, hvor der ikke længere er et blokerende mindretal, eller vil Danmark vælge at være den, der ødelægger det blokerende mindretal?

Lykke Friis kunne 100 pct. støtte dette. Vi er enige om det principielle, nemlig at vi er imod. Det, vi diskuterer, er kattelommen og dermed også forhandlingstaktikken. For Venstre er det ikke så meget formandskabet, der er afgørende, men mere det, fødevareministeren sagde om, at der er mange tunge sager på EU's dagsorden for øjeblikket. Hvis vi skal gå med til en kattelem, skal vi have noget til gengæld på nogle af de andre vigtige punkter.

Nikolaj Villumsen mente, vi må stå fast på, at landbrugspolitikken ikke skal sammenblandes med socialpolitikken. Her må vi slå i bordet over for franskmændene.

Holger K. Nielsen bakkede op om forhandlingsoplægget. Den såkaldte kattelem er i høj grad forhandlingstaktik. Den til enhver tid siddende regering har måttet gøre sig sådanne overvejelser. Hvis regeringen ikke gjorde det, var den ikke egnet til at være regering. Det var uhyre fornuftigt, hvad fødevareministeren sagde, og Holger K. Nielsen havde fuld tillid til, at regeringen kunne vurdere det i en given situation. Hvis der i bemærkningerne fra Eva Kjer Hansen og Lykke Friis lå noget om, at man i Europaudvalget skulle formulere specifikke krav for, hvornår kattelommen kunne bringes i anvendelse, mente han ikke, det var hensigtsmæssigt. Den danske holdning er klar, og selvfølgelig vil regeringen gå så langt som overhovedet muligt. Men den konkrete vurdering kan man ikke sidde her i udvalget og foretage.

Jens Joel henviste til, at Europaudvalget for et par dage siden havde haft besøg af den franske landbrugsminister, le Maire, som forsøgte at få lavet et kompromis, så tingene kan komme til at gå hurtigt. Den danske regering er imod, det er der overhovedet ingen tvivl om, men det er selvfølgelig gavnligt at vide, hvis vi går ind i en forhandling, hvad det ender med, om vi får en bestemmelse, som gælder på lang sigt, eller om det er et kompromis, som ikke lægger op til en permanent løsning.

Fødevareministeren sagde med hensyn til det juridiske, at Rådets juridiske tjeneste har udtalt, at forslaget kunne fremsættes med hjemmel i artikel 352, der handler om vedtagelse af retsakter uden specifik hjemmel. I så fald skal der være enstemmighed. Kommissionens juridiske tjeneste er ikke enig heri. Nu har Kommissionen fremsat et nyt forslag og foreslået en dobbelt hjemmel. Man kan ikke bare stille det sådan op, at Kommissionens forslag er fremsat med en forkert hjemmel.

I relation til kattelommen repeterede fødevareministeren historien. Oprindeligt var det sådan, at for at hæve priserne på landbrugsvarer lavede man intervention. Det vil sige, at EU opkøbte en masse fødevarer og lagde dem på nogle kæmpe lagre, hvor det kun var mus og rotter, der fik glæde af dem. På et eller andet tidspunkt kom der et folkeligt pres, som gik ud på, at man ikke kunne have mad til at ligge og rådne op, men at man kunne bruge lagrene til at hjælpe de fattige i Europa. Nu er vi imidlertid – heldigvis – kommet i en situation, hvor opkøb og oplagring ikke er en politik, der er særligt fremherskende. Det vil sige, at lagrene bliver mindre og mindre, så der er ikke noget mad at give til de fattige. Så nu må både stater og suppekøkkener vænne sig til, at der ikke er mere gratis mad. Vi bryder os ikke om, at man blander landbrugspolitik og socialpolitik sammen. De sociale

2. Europaudvalgsmøde 14/10-11

problemer må nationalstaterne tage sig af, eller man må finde en anden pengekasse. Vi må imidlertid også erkende, at der er en lang række lande, som har baseret sig på, at dette var en måde at hjælpe deres fattige på. Nogle ville gerne fortsætte i det uendelige, men det kompromisforslag, som le Maire havde drøftet med Europaudvalget, går ud på, at støtten kun skal gælde i 2012 og 2013. Der er altså kun tale om en meget kort overgangsfase. Det får altså en ende, og så kan vi sige, at det danske synspunkt er blevet gennemført i Europa.

Tidsmæssigt er vi ikke i en optimal situation, for dette forslag kommer til afstemning i ugen efter efterårsferien. Det vil sige, at vi ikke kan koble det op på forslaget om landbrugsreformer. Til gengæld er det rigtigt, at vi vil opnå langt mere goodwill ved ikke at stå alene som blokerende. Fødevareministeren syntes, hun havde gjort det klart, at kattelommen var en sidste udvej. Hun ville gøre meget for, at vi ikke havner dér. Der er stor sandsynlighed for, at der vil være et blokerende mindretal under alle omstændigheder. Og Danmark skal tage sig dyrt betalt, hvis vi går med til forslaget. Hun troede dog ikke, hun ville kunne komme tilbage til næste møde og siger: "Nu kan vi lige præcis opnå det og det." For det er goodwill, det handler om i forbindelse med den proces, vi er på vej ind i. Inden hun benyttede sig af kattelommen, ville hun have følt de andre lande på tænderne og mærket, om vi får noget ud af det. Det var den frihed, hun bad om. Det var ikke hendes vurdering, at det var det værste, der kunne ske. Det er vigtigt, at der bliver en tidsbegrænsning, for vi må have sikkerhed for, at der ikke er noget, der fortsætter i al evighed. Men hvis der bliver en tidsbegrænsning, mente fødevareministeren, det var noget, vi burde kunne leve med.

Merete Riisager kunne godt forstå, at fødevareministeren skulle have plads til at bevæge sig. Hun ville gerne være konstruktiv og gå i dialog med fødevareministeren om det generelle billede vedrørende reformen af landbrugspolitikken.

Eva Kjer Hansen syntes ikke, det var en særlig charmerende position, Danmark indtager, når vi retter ind, fordi vi gerne vil bringe vores formandskab i en god position – og så bare håber på, at de andre vil stå fast og udgøre et blokerende mindretal. Hun mente, vi skulle stå last og brast med det blokerende mindretal, som vi støttede så sent som for en måned siden. Med den bevægelsesfrihed, som Merete Riisager er inde på.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti havde ytret sig imod det.

6. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne for så vidt angår visse bestemmelser om finansiel forvaltning for visse medlemsstater, der er i eller trues af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet

Tidlig forelæggelse

KOM (2011) 0481

Rådsmøde 3120 – bilag 1 (samlenotat side 39)

KOM (2011) 0481 – bilag 1 (grundnotat af 9/9-11)

7. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 om Den Europæiske Fiskerifond for så vidt angår visse bestemmelser om finansiel forvaltning for visse medlemsstater, som er i eller trues af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet

Tidlig forelæggelse

KOM (2011) 0484

Rådsmøde 3120 – bilag 1 (samlenotat side 42)

KOM (2011) 0484 – bilag 1 (grundnotat af 9/9-11)

Fødevareministeren: Jeg vil tillade mig at forelægge punkt 6 og 7 sammen.

Kommissionen har fremlagt forslag om højere EU medfinansiering for gældsramte medlemsstater under landdistriktsfonden og fiskerifonden. De 2 forslag hænger sammen med et lignende forslag for strukturfondene, der blev forelagt sidste fredag i Europaudvalget. Fra dansk side betragter vi de 3 forslag som en pakke, der skal findes et samlet kompromis for.

8. Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en protokol mellem Den Europæiske Union og Republikken Guinea-Bissau om de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter,

Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse af protokollen på EU's vegne og midlertidig anvendelse af den indgåede protokol mellem Den Europæiske Union og Republikken Guinea-Bissau om de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter,

Forslag til Rådets forordning om fordeling af fiskerimuligheder i henhold til protokollen mellem Den Europæiske Union og Republikken Guinea-Bissau om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter, og

Henstilling fra Kommissionen til Rådet om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger på Den Europæiske Unions vegne om en ny protokol til fiskeripartnerskabsaftalen med Guinea-Bissau

Tidlig forelæggelse

KOM (2011) 0603, KOM (2011) 0604 og KOM (2011) 0602

Rådsmøde 3120 – bilag 1 (samlenotat side 45)

EUU alm. del (10) – bilag 514 (evalueringsrapport vedr. Guinea-Bissau)

Fødevareministeren: Fiskeripartnerskabsaftalen med Guinea-Bissau er en EU-aftale, som omfatter tun og andre stærkt vandrende arter samt rejer. Sagen omfatter både en etårig forlængelse af den nuværende protokol og indledning af forhandlinger om en ny, længerevarende protokol.

Evalueringsrapporten om den nuværende protokol viser, at der er sket forbedringer på fiskeriområdet som følge af fiskeripartnerskabsaftalen. I lyset heraf kan vi fra dansk side støtte den etårige forlængelse af fiskeriprotokollen.

Jeg vil i forbindelse med de kommende forhandlinger om en ny protokol holde mig til de principper, som der var enighed om på samrådet om fiskeripartnerskabsaftaler i Fødevareudvalget tilbage i januar 2011 – den 12. januar 2011 var det helt præcist.

Det betyder blandt andet, at vi fra dansk side stiller krav til overholdelse af menneskerettigheder og demokratisk udvikling.

Fra dansk side kan vi således støtte, at Kommissionen indleder forhandlinger med Guinea-Bissau om en fornyelse af fiskeriprotokollen. Efterfølgende må vi vurdere det opnåede forhandlingsresultat mellem Kommissionen og Guinea-

2. Europaudvalgsmøde 14/10-11

Bissau, når der kommer et forslag til formel godkendelse af fornyelse af fiskeriprotokollen.

Bjarne Laustsen havde det grundsynspunkt, at det er fint nok at lave fiskeriaftaler med ulande, men det er langt bedre at lære folkene dér selv at fange deres fisk og sørge for, at de fiskeressourcer, der er omkring de lande, bliver bragt i land og forarbejdet dér. Vi har det problem, at ved siden af EU-aftalerne laver de enkelte lande også bilaterale aftaler med andre lande, f.eks. Kina, hvilket også har betydning for fisketrykket.

Nikolaj Villumsen syntes, det var positivt, at EU stoppede aftalen, da der kom et militærkup i Guinea-Bissau. Problemet er, at man stadig ikke har haft et demokratisk valg. Derfor er spørgsmålet, hvem pengene går til. Vi ved, at Senegal har sagt fra. Ganske vist fisker EU-trawlerne uden for 12 sømilegrænsen, men de konkurrerer med de fiskere, som skal fange fiskene fra kanoer inde ved kysten. Nikolaj Villumsen henviste til, at der står i regeringsgrundlaget, at vi skal tage hensyn til de kystnære samfund. De kystnære samfund i Guinea-Bissau vil nok ikke mene, der er noget for dem i aftalen.

Fødevareministeren var også meget optaget af, at vi er ordentlige over for fattige lande, og det er helt grundlæggende også regeringens politik. Men evalueringen af de fiskeriaftaler, der har været, viser, at der faktisk er sket en forbedring. Det er det, der er udgangspunktet for forhandlingerne. Fødevareministeren tilføjede, at hun ville vende tilbage, når Kommissionen er færdig med forhandlingerne. Hun ville tage bemærkningerne fra udvalget med til Bruxelles.

Nikolaj Villumsen sagde, at problemet opstår, hvis forholdene ikke bliver bedre, og der fortsat er en slags borgerkrig. Han kunne bakke fuldt op om, at vi tænker på de kystnære samfund, når vi forhandler fiskeriaftaler.

Fødevareministeren takkede for opbakningen vedrørende Guinea-Bissau.

9. Forslag til Rådets afgørelse om fastlæggelse af Den Europæiske Unions holdning for så vidt angår resolutioner, der skal behandles og vedtages inden for rammerne af Den internationale Vinorganisation (OIV)

Vedtagelse

Rådsmøde 3120 – bilag 2 (supplerende samlenotat side 2)

Fødevareministeren: Kommissionen har lagt op til, at der skal fastlægges en fælles EU-holdning forud for mødet i den Internationale Vinorganisation. Fra dansk side kan vi støtte, at der udarbejdes en fælles EU-holdning.

Mødet slut kl. 11.25.

Ref.: BE/sra